

— Какво правишъ тамъ? —
запита мжжа.

— Кафе.

— Защо не почака да дойде
Павелъ, та и трима да пиемъ
наедно.

— Той може да се забави;
пъкъ за тебе е нужно да се
поразсънишъ.

Тази грижливостъ на Царка
го ^{погали} и той се загледа
къмъ жена си съ умиление.

Тя донесе две чашки съ
кафе.

Подаде му едната, а тя както
бъше права пристори се, че
фитка.

Той глътна нѣколко пжти
отъ кафето и продума:

— Защо отъ нѣколко дена
кафето е, какъ да кажа: ху-
баво, дипъ хубаво, а има единъ
дъхъ... не е бивало по-рано
така.